บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗ โทร. ๐-๕๖๔๐-๕๐๐๘ Email.zone๗@oae.go.th

ที่ กษ ๑๓๑๒.๐๗/ ๑๖๗ **วันที่** ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๙

เรื่อง รายงานการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรของหน่วยงาน โดยใช้ Foresight factor

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗

ตามบันทึกคณะกรรมการประเมินการพัฒนาหน่วยงาน สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่ กษ.๑๓๑๖.๐๑/ว ๒๖๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๙ เรื่อง ปรับเกณฑ์โครงการส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานในระดับสำนัก/ศูนย์/กอง ในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๙ (ปีที่ ๖) (ด้านที่ ๗ ข้อ ๗.๖) ให้หน่วยงานจัดทำแผนพัฒนาองค์กรของหน่วยงานโดยใช้ Foresight factor มาวิเคราะห์หน่วยงาน แล้วนำเสนอให้รองเลขาธิการฯ ที่กำกับดูแลให้ความเห็นชอบก่อนสื่อสารเผยแพร่และดำเนินการตามแผนฯ ต่อไป ซึ่งต่อมา กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร ได้ปรับเกณฑ์โครงการฯ ในด้านที่ ๗ ข้อ ๗.๖ โดยให้ สศท. ๑- ๑๒ ร่วมกันจัดทำเล่มแผนพัฒนาองค์กรในภาพรวม เสนอให้รองเลขาธิการฯ ที่กำกับดูแลให้ความเห็นชอบ แล้วนำเล่มแผนฯ ภาพรวมที่ผ่านความเห็นชอบมาถ่ายทอดสู่เล่มแผนพัฒนาองค์กรของแต่ละ สศท. ตามแต่บริบทของหน่วยงาน แล้วนำเสนอผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๑ - ๑๒ นั้น

คณะทำงานโครงการส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗ ขอรายงานผลการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗ โดยใช้ Foresight factor ดังนี้

๑. ร่วมจัดทำ Foresight factor ทั้ง ๔ ส่วน กับ สศท. ๑ – ๑๒ เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๙

๒. ร่วมประชุมปรับปรุงแผนพัฒนาองค์กร สศท. ๑ – ๑๒ และกำหนดตัวชี้วัดเพื่อบรรจุลงในแผนฯ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๙ และ สศท. ๑ ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการพัฒนางานด้านนโยบายและแผนเขตเศรษฐกิจการเกษตรของ สศท. ๑ - ๑๒ ได้ปรับปรุงและจัดส่งแผนพัฒนาองค์กรภาพรวม สศท. ๑ – ๑๒ ให้รองเลขาธิการ สศก. (นายครองศักดิ์ สงรักษา) ให้ความเห็นชอบแล้ว

๓. คณะทำงานโครงการส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานของ สศท.๗ ได้นำแผนพัฒนาองค์กรภาพรวม สศท. ๑ – ๑๒ มาปรับให้เข้ากับบริบทของ สศท.๗ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาองค์กร สศท.๗ ตามกระบวนการจัดทำแผนดังกล่าว เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามที่แนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรด

๑. ทราบรายงานการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรของ สศท. ๗

๒. เห็นชอบเล่มแผนพัฒนาองค์กร สศท.๗ และให้นำไปเผยแพร่ ต่อไป

(นางสาวเก้าก้อย ทองรุต)
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ
ผู้อำนวยการส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร

- ทราบ ข้อ ๑
- เห็นชอบ ข้อ ๒ และให้นำแผนพัฒนาฯ ขึ้นเว็บไซต์ เผยแพร่อย่างน้อย ๔ ช่องทาง

22 ก.ค. 69

(นางอังคณา พุทธศรี)
ผู้อำนวยการสำนักงาน
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗

แผนปฏิบัติราชการ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7

ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569 – 2570)

คำนำ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 เป็นหน่วยงานราชการบริหารส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาค สังกัดสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับนโยบายให้นำแนวคิดของการบริหารยุทธศาสตร์มาใช้ในการจัดทำยุทธศาสตร์องค์กร เพื่อให้การบริหารจัดการหน่วยงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัด ทำให้การดำเนินงานสามารถมุ่งสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามหลักของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA)

ในการจัดทำแผนพัฒนาของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ฉบับทบทวน ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569-2570) มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบริหารราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 มีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานต่อไป

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7
กรกฎาคม 2569

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	**ก**
สารบัญ	**ข**
สารบัญตาราง	**ค**
สารบัญภาพ	**ง**
ส่วนที่ 1 บทนำ	**1**
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
ส่วนที่ 2 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ	**3**
2.1 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ	3
- แผนระดับที่ 1	3
- แผนระดับที่ 2	3
- แผนระดับที่ 3	5
ส่วนที่ 3 ข้อมูลพื้นฐานองค์กร	**15**
3.1 ประวัติความเป็นมา	15
3.2 หน้าที่ความรับผิดชอบ	16
3.3 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต	16
3.4 พื้นที่รับผิดชอบ	17
3.5 โครงสร้างสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7	17
3.6 อัตรากำลังสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7	17
3.7 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7	18
3.8 การมองอนาคต ด้วยการวิเคราะห์ 4 ฉากทัศน์	21
3.9 สรุปฉากทัศน์ที่เลือกเพื่อจัดทำกลยุทธ์	22
3.10 การวิเคราะห์ SWOT Analysis	22
ส่วนที่ 4 แผนปฏิบัติราชการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569 – 2570)	**25**
4.1 วิสัยทัศน์ (Vision)	25
4.2 พันธกิจ (Mission)	25
4.3 เป้าประสงค์ (Goals)	25
4.4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	25
4.5 ประเด็นการพัฒนา	25
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดทำ และการนำไปใช้ประโยชน์ของข้อมูลสารสนเทศการเกษตร แผนพัฒนาการเกษตร งานวิจัย และงานประเมินผล ด้วยดิจิทัล	26
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ สร้างโอกาส สร้างเครือข่าย และความเสมอภาคในภาคเกษตร	28
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาองค์กร และศักยภาพบุคลากร	29

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	อัตรากำลังสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7	18
3.2	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้วย McKinsey 7-s Framework	18-19
3.3	สรุปการวิเคราะห์ SWOT โดยเรียงจากลำดับคะแนน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน	19
3.4	การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ด้วยแนวคิด STEEP Analysis	20
3.5	สรุปการวิเคราะห์ SWOT โดยเรียงจากลำดับคะแนน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	21
3.6	TOWS Matrix	23-24

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
	ความเชื่อมโยงของแผนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการของสำนักงานเศรษฐกิจ	12
2.1	การเกษตร กับแผนพัฒนางานสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1 – 12 (พ.ศ.2569 – 2570)	
2.2	แผนพัฒนางานสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1 – 12 (พ.ศ. 2569 – 2570)	13
2.3	แผนปฏิบัติราชการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569 – 2570)	14
3.1	โครงสร้าง สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7	15
3.2	การมองอนาคต ด้วยการวิเคราะห์ 4 ฉากทัศน์	21
3.3	ฉากทัศน์ที่เลือกเพื่อจัดทำกลยุทธ์	22

ส่วนที่ 1
บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) มีภารกิจเกี่ยวกับการเสนอแนะนโยบาย มาตรการและวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งจัดทำและให้บริการข้อมูลข่าวสารการเกษตรอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และทั่วถึง โดยศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเศรษฐกิจการเกษตร ติดตามและประเมินผล เพื่อให้การเกษตรของประเทศมีความพร้อมสำหรับการแข่งขันในตลาดโลกและเพื่อให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยได้จัดทำแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ให้มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 :2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) และบริบทที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดสามารถนำไปเป็นกรอบแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม มีวิสัยทัศน์ คือ “องค์กรนำในการพัฒนาภาคเกษตรและศูนย์กลางสารสนเทศการเกษตรแห่งชาติที่มีประสิทธิภาพสูง ภายในปี 2570” มีเป้าประสงค์ คือ "สารสนเทศการเกษตรและแผนพัฒนาการเกษตรที่เป็นเลิศ สนับสนุนการขับเคลื่อนภาคเกษตรไปสู่การพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน" มีเป้าหมาย ดังนี้ 1) สารสนเทศการเกษตร (ข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตร การวิจัยด้านการเกษตร ผลการประเมิน แผนงาน/โครงการด้านการเกษตร) มีความถูกต้อง ทันสมัย และเข้าถึงได้ 2) แผนและมาตรการทางการเกษตรนำไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรของประเทศ และ 3) พัฒนาศักยภาพองค์กรและการบริหารจัดการ มีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ได้แก่ 1) สารสนเทศการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100 2) แผนพัฒนาการเกษตรและมาตรการทางการเกษตรได้รับความเห็นชอบให้นำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 90 และ 3) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้รับการประเมินสถานะของหน่วยงานภาครัฐในการเป็นระบบราชการ 4.0 ที่อยู่ในระดับก้าวหน้าขึ้นไป (400 คะแนนขึ้นไป) ซึ่งมีประเด็นการพัฒนา 3 ประเด็น ได้แก่ 1) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและนโยบาย มาตรการและแผนพัฒนา 2) สนับสนุนการสร้างโอกาสและความเสมอภาคของเกษตรกร และ 3) พัฒนาศักยภาพองค์กรและการบริหารจัดการ

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 เป็นหน่วยงานส่วนกลางที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค มีอำนาจหน้าที่ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ได้แก่ 1) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลการเกษตร รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ 2) ศึกษา วิเคราะห์ และรายงานผลการติดตาม ผลการประเมินความสำเร็จ และผลกระทบของการดำเนินงานตามมาตรการ แผนงาน และโครงการต่าง ๆ 3) ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยเศรษฐกิจการเกษตรที่สำคัญในระดับท้องถิ่น 4) ศึกษาและวิเคราะห์ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรในระดับกระทรวงที่นำไปสู่แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตรในระดับภูมิภาค รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานและโครงการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ และ 5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมายโดยแบ่งโครงสร้างการบริหารงานภายในออกเป็น 3 ส่วน และ 1 ฝ่าย ประกอบด้วย ส่วนสารสนเทศการเกษตร ส่วนวิจัยและประเมินผล ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร และฝ่ายบริหารงานทั่วไป

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 จึงได้จัดทำ แผนพัฒนาสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569–2570) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาและขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนปฏิบัติราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566–2570) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และนโยบายของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร แผนพัฒนาฉบับนี้มุ่งเน้นการยกระดับประสิทธิภาพการจัดทำ และการใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศการเกษตร การพัฒนาแผนพัฒนาการเกษตร งานวิจัยและการประเมินผล การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการปฏิบัติงาน การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ตลอดจนการพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และคล่องตัว เพื่อให้สามารถสนับสนุนการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการพัฒนาภาคเกษตรในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิผล

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อสร้างการรับรู้และความเข้าใจในแผนงานขององค์กรให้แก่บุคลากร

1.2.2 เพื่อวางแผนงานและแผนปฏิบัติงาน ของ สศท.7 ให้สอดคล้องกับนโยบาย สศก.

1.2.3 เพื่อให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงานและแผนปฏิบัติงานของ สศท.7 ที่นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาของสำนักงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3.2 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 มีแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรและประเทศ

1.3.3 บุคลากรมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนแผน ส่งผลให้การดำเนินงานมีการบูรณาการและเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3.4 การจัดทำและการใช้ประโยชน์ข้อมูลสารสนเทศการเกษตร งานวิจัย การประเมินผล และแผนพัฒนาการเกษตร มีคุณภาพและสามารถสนับสนุนการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิผล

1.3.5 สำนักงานมีระบบบริหารจัดการ การติดตาม และการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาองค์กรได้อย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ 2

ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ

การจัดทำแผนพัฒนาสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ฉบับทบทวน (พ.ศ. 2569 - 2570) มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ

2.1.1 แผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากร ธรรมชาติยั่งยืน” การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง 2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน 3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ 4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม 5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ 6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มียุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 จำนวน 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ชาติที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2.1.2 แผนระดับที่ 2

2.1.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี 2580 โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566 - 2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) มีทั้งหมด 23 ฉบับ ได้แก่ (1) ความมั่นคง (2) การต่างประเทศ (3) การเกษตร (4) อุตสาหกรรรมและบริการแห่งอนาคต (5) การท่องเที่ยว (6) พื้นที่และ เมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (10) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม (11) ศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต (12) การพัฒนาการเรียนรู้ (13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี (14) ศักยภาพการกีฬา (15) พลังทางสังคม (16) เศรษฐกิจฐานราก (17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (22) กฎหมาย และกระบวนการยุติธรรม และ (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่ (03) การเกษตร (15) พลังทางสังคม (16) เศรษฐกิจฐานราก และ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ โดยมีภารกิจที่สนับสนุนประเด็นภายใต้แผนแม่บท (03) ด้านการเกษตร ซึ่งดำเนินการจัดทำข้อมูลสนับสนุนกองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร เพื่อศึกษาและเสนอแนะนโยบายเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานภาคเกษตร ให้สอดรับกับการขับเคลื่อนการยกระดับการผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยการลดต้นทุนและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้อย่างยั่งยืน (15) พลังทางสังคม สนับสนุนข้อมูลให้ศูนย์ประเมินผล โดยติดตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 สำหรับแผนแม่บท (16) เศรษฐกิจฐานราก ซึ่งดำเนินการพัฒนาศักยภาพของเศรษฐกิจการเกษตรอาสา (ศกอ.) เป็นการบูรณาการการทำงานของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1 - 12 เพื่อให้ ศกอ. ทำหน้าที่ให้บริการข้อมูลข่าวสารในศูนย์เรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพสินค้าเกษตร ตลอดจนเป็นผู้จัดเก็บรายงานข้อมูลด้านการผลิต การตลาดและสถานการณ์ด้านการเกษตรให้แก่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 โดยเฉพาะข้อมูลราคาสินค้าเกษตรสำคัญในพื้นที่ ซึ่งมีความจำเป็นที่ภาครัฐใช้ในการกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) ในการทำหน้าที่เป็นผู้เก็บข้อมูลกรอบตัวอย่างสำหรับการสำรวจ (Sampling for List Frame Survey) ให้มีความเป็นปัจจุบัน เพิ่มความแม่นยำสำหรับการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการเกษตรทั้ง พืช ปศุสัตว์ และประมง และ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 สนับสนุนการพัฒนาองค์กรและสนับสนุนให้บุคลากร เจ้าหน้าที่เข้ารับการฝึกอบรมพัฒนา

2.1.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งเป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลง ที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก เกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดเป้าหมายหลัก 5 ประการ ประกอบด้วย (1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม (4) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน และ (5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ ภายใต้เป้าหมายหลักในแต่ละด้านได้มีการกำหนด “หมุดหมายการพัฒนา” ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี”และหรือต้องการจะ “ขจัด” ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนฯ ซึ่งประกอบด้วย 13 หมุดหมาย คือ หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มุ่งเน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยลดการท่องเที่ยวที่เน้นปริมาณ สร้างการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก โดยสร้างความพร้อมให้ผู้ประกอบการไทย ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ และเตรียมโครงสร้างพื้นฐานรองรับการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง มุ่งเน้นยกระดับบริการทางการแพทย์และสุขภาพด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีขั้นสูง และอัตลักษณ์ไทย หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน ยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยพัฒนาความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศ ปรับปรุงระบบ

คมนาคมและโลจิสติกส์ ให้เชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อ หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน มุ่งเน้นผลักดันการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทุกภาคส่วน ต่อยอดอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ไปสู่อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ หมุดหมายที่ 7 ไทยมี SMES ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยสนับสนุนให้ SMEs เข้าถึงเทคโนโลยีและแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม สร้างการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่าง SMEs กับรายใหญ่ หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่ และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืนโดยการกระจายความเจริญไปสู่ระดับพื้นที่ และสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยการสนับสนุนครัวเรือนยากจนให้เข้าถึงการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพ ตลอดจนสร้างความคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมและครอบคลุมคนทุกกลุ่ม หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ให้ความสำคัญกับการนำขยะและของเสียมาหมุนเวียนใช้ประโยชน์ รวมถึงเพิ่มการใช้พลังงานสะอาดเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นปรับการใช้ที่ดินให้เหมาะสม จัดทำระบบจัดการน้ำที่สอดรับกับภูมิประเทศและภูมิอากาศ พัฒนาการแจ้งเตือนภัยให้แม่นยำและทันเวลา หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยเพิ่มกำลังคนคุณภาพรองรับภาคการผลิตเป้าหมาย และพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และหมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยเปลี่ยนรูปแบบการทำงานของภาครัฐให้เป็นดิจิทัล และปรับโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 มีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 จำนวน 5 หมุดหมาย ได้แก่ หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืนโดยการกระจายความเจริญไปสู่ระดับพื้นที่และสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครอง ทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ และหมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน โดยเปลี่ยนรูปแบบการทำงานของภาครัฐให้เป็น ดิจิทัล และปรับโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น

2.1.3 แผนระดับที่ 3

2.1.3.1 แผนปฏิบัติราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม เป็นแผนที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แผนงาน/โครงการสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและเป็นเครื่องมือในการกำกับติดตามการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ระดับกระทรวงร่วมกันต่อไป โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี” โดยมีพันธกิจ คือ 1) ยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง 2) พัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ 3) วางแผนการผลิตด้วยหลักการตลาดนำการผลิต 4) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ 5) ส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง 6) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และ 7) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

เป้าประสงค์ คือ 1) เกษตรกรกินดีอยู่ดี มีทักษะ มีความเชี่ยวชาญ และมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม 2) สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกร มีความเข้มแข็ง และเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร 3) การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศไทยให้ดีขึ้น และปรับตัวได้ทันตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรสมัยใหม่ 4) การเจริญเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และ 5) การบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป้าหมาย คือ 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น 2) ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น 3) รายได้สุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น 4) สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเกษตรกร มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และ 5) การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประเด็นการพัฒนา 5 ประเด็น 1) ประเด็นเสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร 2) ประเด็นยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร 3) ประเด็นสร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร 4) ประเด็นบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนและ 5) ประเด็นพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 มีการดำเนินงานที่สนับสนุนการขับเคลื่อน จำนวน 3 ประเด็น คือ ประเด็นยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร ประเด็นสร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร และประเด็นพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร ซึ่งดำเนินการผ่านแผนงาน ผลผลิต โครงการที่ได้รับผิดชอบ

2.1.3.2 แผนปฏิบัติการด้าน... ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ในช่วงระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

1) แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 - 2570 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อเป็นกรอบกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรของประเทศ ใน 5 ปีข้างหน้า ส่วนราชการ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคเกษตร ทั้งในและนอกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำรายละเอียดแผนงาน/โครงการในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดวิสัยทัศน์คือ เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน มีเป้าหมาย (1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น (2) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น (3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น (4) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า (5) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง โดยมีประเด็นการพัฒนา 4 ประเด็นคือ (1) ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบธุรกิจเกษตรสมัยใหม่ (2) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง (3) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร (4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

2) แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทย โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการ นำไปสู่การจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอินทรีย์เป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ คือ“ประเทศไทยเป็นผู้นำเกษตรอินทรีย์ของภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2570” เป้าหมาย คือ สินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยมีคุณภาพ และมาตรฐานเป็นที่

ยอมรับทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระดับสากล สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและยกระดับรายได้ให้เกษตรกร นำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 4 ประเด็นการพัฒนา (1) พัฒนาศักยภาพการผลิตและการบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ (2) ยกระดับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์ (3) พัฒนาการตลาดและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ (4) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์

3) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 - 2570) สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรในฐานะอนุกรรมการและเลขานุการคณะอนุกรรมการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์สาขาเกษตรที่มีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570 โดยมีวิสัยทัศน์ คือ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์เกษตรของภูมิภาคอาเซียน มีเป้าหมาย คือ ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภาคการเกษตร มีตัวชี้วัด 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ (1) ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี (2) มูลค่าการดำเนินธุรกิจรวบรวมของสหกรณ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี และ (3) การอำนวยความสะดวกและให้บริการด้านโลจิสติกส์เกษตรเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100 โดยกำหนดประเด็นการพัฒนา 3 ประเด็นหลัก ดังนี้ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการในการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตร ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร และประเด็นการพัฒนาที่ 3 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนโลจิสติกส์ภาคการเกษตร

4) แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2566 - 2570 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนนโยบายการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศด้านการเกษตร จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศฯ ฉบับใหม่ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ "ภาคเกษตรไทยมีสมรรถนะและภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศบนพื้นฐานของสารสนเทศและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย" ประกอบด้วย พันธกิจ 5 ด้าน ได้แก่ (1) ยกระดับขีดความสามารถในการปรับตัวของเกษตรกรและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตร (2) มีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว (3) พัฒนาฐานข้อมูล องค์ความรู้ และสนับสนุนการสร้างความตระหนักรู้ถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความสำคัญในการปรับตัวและการมีส่วนร่วมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (4) พัฒนาศักยภาพกำลังคนในภาคเกษตรและส่งเสริมความร่วมมือของภาคีเครือข่าย เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในทุกภาคส่วนและทุกระดับ (5) ผลักดันและขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มี 8 ตัวชี้วัดหลัก ได้แก่ (1) มูลค่าความเสียหายและการช่วยเหลือด้านภัยพิบัติทางการเกษตรลดลงร้อยละ 20 ในช่วง พ.ศ. 2566 - 2570 เมื่อเทียบกับช่วง พ.ศ. 2560 - 2565 (2) ผลผลิตของสินค้าเกษตรสำคัญเสียหายน้อยลงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับช่วง พ.ศ. 2560 – 2565 (3) มูลค่าตลาดของสินค้าเกษตรคาร์บอนต่ำเติบโตร้อยละ 5 ต่อปี (4) ภาคเกษตรลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกปริมาณ 1 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (5) คาร์บอนเครดิตในภาคเกษตรสามารถซื้อขายได้ในตลาดต่างประเทศ

(6) นักวิจัยปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในสาขาที่ขาดแคลนได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างน้อย จำนวน 100 รายต่อปี (7) ภาคเกษตรมีนักวิจัยรุ่นใหม่ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในสาขาที่ขาดแคลนเพิ่มอย่างน้อย จำนวน 100 รายต่อปี และ (8) มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

5) แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570 มุ่งเน้นการพัฒนาภายใต้ 5 สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกจตุภาคี ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม มี 4 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย (1) ยุทธศาสตร์การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ฟื้นฟูและการใช้ประโยชน์ เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการ ให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากร และความหลากหลายทางชีวภาพ (2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระเบิดจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่เป็นอันดับแรก ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความเข้มแข็งจากภายใน (3) ยุทธศาสตร์การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลัก เศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดีให้ความสำคัญกับระบบการผลิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่า มาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยการใช้นวัตกรรมเข้มข้น (4) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันและสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 มีความเกี่ยวข้องใน 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

2.1.3.3 แผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2566 - 2570

แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 - 2570 มีวิสัยทัศน์ คือ “บริการภาครัฐสะดวก โปร่งใส ทันสมัย ตอบโจทย์ประชาชน” วัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนาบริการดิจิทัลสาธารณะของรัฐ ที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ สามารถอำนวยความสะดวกในการให้บริการและเป็นที่ยอมรับของประชาชน (2) เพื่อเป็นแนวทางสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับการบริหารจัดการและการดำเนินงานภาครัฐให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัว มีการบูรณาการแบบไร้รอยต่อ เปิดเผยโปร่งใสตรวจสอบได้ และสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน (3) เพื่อเป็นกรอบทิศทางให้หน่วยงานภาครัฐจัดทำแผนการดำเนินงานที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 และสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย มุ่งยกระดับภาครัฐไทยสู่เป้าหมายการให้บริการที่ตอบสนองประชาชนและลดความเหลื่อมล้ำ การเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของภาคธุรกิจ การสร้างความโปร่งใสที่เน้นการเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชน โดยไม่ต้องร้องขอและการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการเป็นภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ์ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป แผนรัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566 – 2570 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สอดรับกับวิสัยทัศน์ข้างต้นไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาบริการที่สะดวก และเข้าถึงง่าย ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ และยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัลมีทิศทางที่ชัดเจนและเกิดขึ้นได้จริงในเชิงปฏิบัติ จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในด้านที่มุ่งเน้นสำคัญไว้ทั้งหมด 10 ด้าน ได้แก่ การศึกษา สุขภาพและการแพทย์ ความเหลื่อมล้ำทางสิทธิสวัสดิการประชาชน สิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แรงงาน การยุติธรรม และการมีส่วนร่วม โปร่งใสและตรวจสอบได้ของประชาชน

2) ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แห่งสหประชาชาติ

องค์การสหประชาชาติ ได้จัดทำวาระการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 (post-2015 development agenda) มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งขจัดความยากจนในทุกมิติและทุกรูปแบบ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลกในอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2559 - 2573) ซึ่งครอบคลุม 3 เสาหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างมิติต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย 17 เป้าหมาย 169 เป้าประสงค์ โดยมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals: SDGs) ดังนี้

1. เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน

1.1 เป้าหมายย่อย 2.1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มยากจน และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการและเพียงพอตลอดทั้งปี

1.2 เป้าหมายย่อย 2.2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการ สารอาหาร ของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์ และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันว่าด้วยภาวะเตี้ย แคระแกร็น และผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

1.3 เป้าหมายย่อย 2.3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง ครัวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากร และปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาส ในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และการจ้างงานนอกภาคการเกษตรอย่างมั่นคงและเท่าเทียม

1.4 เป้าหมายย่อย 2.4 สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืน และดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกัน เพื่อเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีด ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ของสภาพภูมิอากาศ สภาวะอากาศรุนแรงสุดขั้ว ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาที่ดินและคุณภาพดินอย่างต่อเนื่อง

1.5 เป้าหมายย่อย 2.5 คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นา และที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติ รวมถึงให้มีธนาคารพืชและเมล็ดพันธุ์ที่มี การจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้าง หลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์ ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและ องค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรม และเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ

1.6 เป้าหมายย่อย 2.a เพิ่มการลงทุน รวมถึงการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ ในด้านโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยและการส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยีและการทำธนาคารเชื้อพันธุ์พืชและสัตว์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

1.7 เป้าหมายย่อย 2.6 แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงการขจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา

1.8 เป้าหมายย่อย 2.0 ใช้มาตรการเพื่อสร้างหลักประกันว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาด อนุพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาด รวมถึงข้อมูล คลังสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

2. เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (รอง)

2.1 เป้าหมายย่อย 14.4 ให้กำกับการทำการประมงอย่างมีประสิทธิผล และยุติการประมง เกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated Fishing (IUU Fishing)) และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย รวมทั้ง ดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการ ที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลสัตว์น้ำ (Fish Stock) อย่างน้อยที่สุดให้อยู่ในระดับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (Maximum Sustainable Yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้นภายในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้

2.2 เป้าหมายย่อย 14.6 ยับยั้งการอุดหนุนการประมงบางรูปแบบที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว โดยตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

2.3 เป้าหมายย่อย 14.7 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในด้านการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการท่องเที่ยว

2.4 เป้าหมายย่อย 14.6 จัดให้ชาวประมงพื้นบ้านรายเล็กเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาด

3. เป้าหมายที่ 15 ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน ในส่วนของต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดิน และฟื้นฟูสภาพ กลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

3.1 เป้าหมายย่อย 15.3 ต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูที่ดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุ ความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดินอย่างยั่งยืน

4. เป้าหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีการดำเนินงานที่สนับสนุนการขับเคลื่อนการบรรลุเป้าหมาย การ พัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ ทั้งในด้านข้อมูล การจัดทำแผน และรายงานผลการดำเนินงาน ในส่วนที่ เกี่ยวข้องต่อหน่วยงานรับผิดชอบหลักในแต่ละเป้าหมาย จำนวน 7 เป้าหมาย ดังนี้

4.1 เป้าหมายที่ 1 ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

4.2 เป้าหมายที่ 3 สร้างหลักประกันการมีสุขภาวะที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย

4.3 เป้าหมายที่ 5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

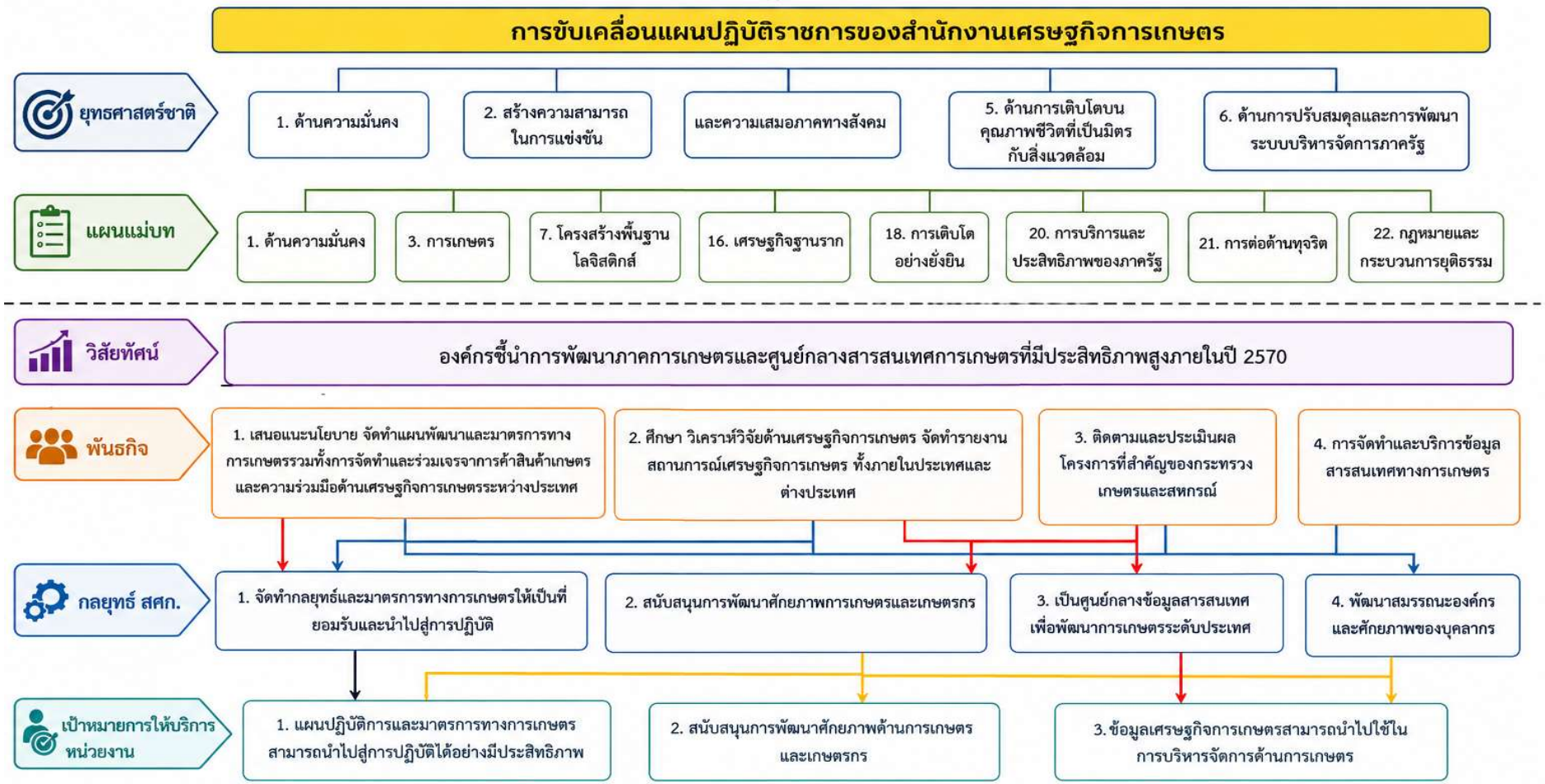
4.4 เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการ บริหารจัดการที่ยั่งยืน

4.5 เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน เต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่สมควรสำหรับทุกคน

4.6 เป้าหมายที่ 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการบริโภคและผลิตที่ยั่งยืน

4.7 เป้าหมายที่ 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น

ความเชื่อมโยงของแผนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กับแผนพัฒนางานสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1 – 12 (พ.ศ.2569 – 2570)

ภาพที่ 2.1 ความเชื่อมโยงของแผนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กับแผนพัฒนางานสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1 – 12 (พ.ศ.2569 – 2570)

ความเชื่อมโยงของแผนการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กับแผนพัฒนางานสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1 – 12 (พ.ศ.2569 – 2570) (ต่อ)

ภาพที่ 2.2 แผนพัฒนางานสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 1 – 12 (พ.ศ.2569 – 2570)

แผนปฏิบัติราชการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569 – 2570)

ภาพที่ 2.3 แผนปฏิบัติราชการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569 – 2570)

ส่วนที่ 3
ข้อมูลพื้นฐานองค์กร

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลาง ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในระดับภูมิภาค ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปัจจุบันได้ตั้งอยู่เลขที่ 238 หมู่ที่ 4 ตำบลบางหลวง อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท 17150 มีพื้นที่ประมาณ 80 ไร่

3.1 ประวัติความเป็นมา

สภาบริหารคณะปฏิวัติได้มีมติเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2515 ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกองเศรษฐกิจการเกษตรในสมัยนั้น พิจารณาแบ่งพื้นที่ประเทศไทยตามอาณาเขตจังหวัดออกเป็น เขตเกษตรเศรษฐกิจ ในระยะเริ่มต้นได้มีการแบ่งออกเป็น จำนวน 19 เขต ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ.2522 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2522 กำหนดนิยาม “เขตเกษตรเศรษฐกิจ” ว่า หมายถึงเขตการผลิตทางการเกษตร ซึ่งรวมถึงการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์และการปลูกป่า ที่กำหนดขึ้นให้เหมาะสมกับสภาวะการผลิตการตลาด และภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศ โดยคำนึงถึงสภาพที่คล้ายคลึงกันของปัจจัยการผลิต เช่น ดิน ฟ้า อากาศ แหล่งน้ำ พืชที่ปลูก สัตว์ที่เลี้ยง ประเภทของเกษตรกรรม และรายได้หลักของเกษตรกร

ปี 2530 ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดแบ่งพื้นที่เขตเกษตรเศรษฐกิจจาก 19 เขต มาเป็น 24 เขต มีสภาพเป็นหน่วยงาน 24 หน่วยงาน ที่จัดตั้งขึ้นเป็นการภายในของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็น“ตัวแทน”ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ไปจัดตั้ง ในส่วนภูมิภาค ซึ่งได้รับการอนุมัติงบประมาณด้านครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้างเพื่อจัดสร้างสถานที่ตั้งเขตอย่างเป็นการถาวรให้แต่ละเขตฯ รวมทั้งจัดสรรอัตรากำลังเจ้าหน้าที่พร้อมทั้งงบประมาณประจำปีจำนวนหนึ่งให้ไปปฏิบัติงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ทั้งนี้ได้กำหนดให้มีภารกิจและหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นจากเดิม นอกจากการเก็บข้อมูลการเกษตร คือ การศึกษาวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของสินค้าเกษตรในท้องถิ่น การสำรวจติดตามประเมินผลร่วมกับส่วนกลาง และการประสานแผนพัฒนาการเกษตรระดับจังหวัด รวมทั้งการวิเคราะห์แผนพัฒนาการเกษตรตามสภาพทรัพยากรในพื้นที่

ปี 2545 ภายใต้การปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ.2545 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม 2545 ทำให้มีการปรับปรุงการแบ่งส่วนราชการเขตเกษตรเศรษฐกิจซึ่งเดิมมี 24 เขต มาจัดตั้งเป็นสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 1-9 โดยแต่ละเขตมีฐานะเป็นกอง

ปี 2547 ถึงปี 2555 มีการปรับปรุงการแบ่งสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขตเป็นการภายในใหม่เพิ่มอีก 3 เขต คือ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 10-12 เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต มีความคล่องตัว สอดรับกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น

ปี 2557 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต 7 ได้เปลี่ยนเป็น สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ตามประกาศกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2557 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2557 โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

3.2 หน้าที่ความรับผิดชอบ

1) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อมูลการเกษตร รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศการเกษตรในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

2) ศึกษา วิเคราะห์ และรายงานผลการติดตาม และผลการประเมินความสำเร็จ และผลกระทบของ การดำเนินงานตามมาตรการ แผนงาน โครงการต่างๆในพื้นที่ที่รับผิดชอบ

3) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เศรษฐกิจการเกษตรที่สำคัญในระดับท้องถิ่น

4) ศึกษา วิเคราะห์ ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรในระดับกระทรวงที่นำไปสู่แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตรในระดับภูมิภาค รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานและโครงการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่

5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

3.3 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต

การบริหารงานภายในสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องแบ่งส่วนราชการภายในให้เหมาะสมสอดคล้องกับปริมาณงานและอัตรากำลังที่มีอยู่ ตลอดจนแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละส่วนให้ชัดเจนทั้งนี้เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการปรับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรเขต ตามนโยบายของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะกระจายการบริหารไปสู่ภูมิภาค ดังนั้น จึงได้แบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ดังนี้

1) ส่วนสารสนเทศการเกษตร

- งานวางแผนการสำรวจจัดเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิเกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรในภาคสนามของพื้นที่ที่รับผิดชอบ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเบื้องต้น
- งานบันทึกและประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรระดับจังหวัด/อำเภอ ของพื้นที่ที่รับผิดชอบ รวมทั้งรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นให้กับส่วนกลาง
- จัดทำรายงานผลข้อมูลขั้นสุดท้าย และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศการเกษตรให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเกษตรกรในระดับพื้นที่ที่รับผิดชอบ

2) ส่วนวิจัยและประเมินผล

- ศึกษา วิเคราะห์ ติดตามและรายงานสถานการณ์การผลิต การตลาด และราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรได้รับในพื้นที่ รวมทั้งรายงานข้อมูลให้กับส่วนกลาง
- ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเศรษฐกิจการเกษตร ภาวะเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือนเกษตรในระดับพื้นที่ที่รับผิดชอบ
- ติดตามและประเมินผลความสำเร็จ และผลกระทบของการดำเนินงานตามมาตรการ แผนงาน โครงการต่าง ๆ รวมทั้งรายงานผลการติดตาม ผลการประเมิน และข้อเสนอแนะแก่ส่วนราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ที่รับผิดชอบ

3) ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตร

- ศึกษา วิเคราะห์ ความเชื่อมโยงและความสอดคล้องของแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตรในระดับพื้นที่ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในระดับกระทรวงและระดับชาติ
- ศึกษา วิเคราะห์ และรายงานภาวะเศรษฐกิจการเกษตรและคาดคะเนแนวโน้มในระดับจังหวัดพื้นที่ที่รับผิดชอบ
- ศึกษา วิเคราะห์ และให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ จัดทำแผนงาน โครงการ แก่ส่วนราชการต่าง ๆ ในระดับพื้นที่

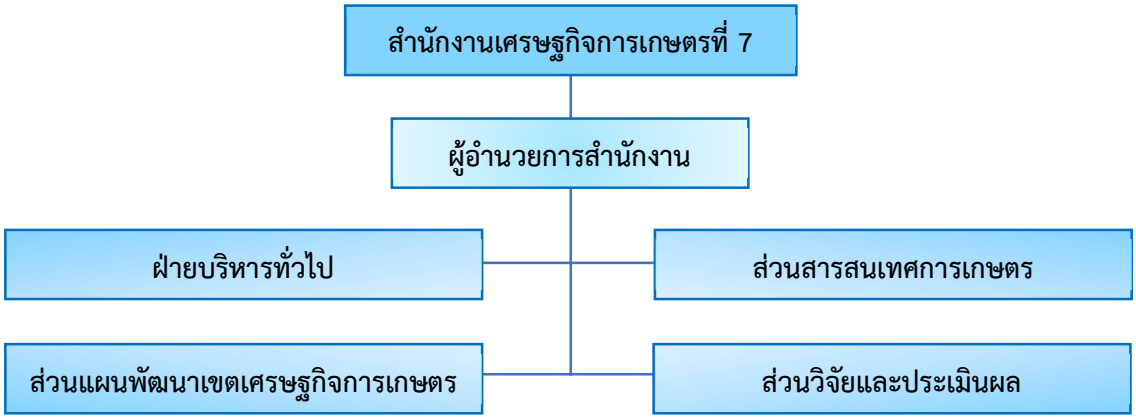
4) ฝ่ายบริหารทั่วไป

- งานสารบรรณ งานการเงิน/บัญชี งานการเจ้าหน้าที่ และงานพัสดุครุภัณฑ์ของเขต
- งานประสานในการจัดทำแผนงาน และงบประมาณของเขตกับส่วนกลาง
- งานประสานติดตามและรายงานผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินของเขตกับส่วนกลาง

3.4 พื้นที่รับผิดชอบ

พื้นที่รับผิดชอบสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ได้แก่ จังหวัดชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง สระบุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สุพรรณบุรี และกรุงเทพฯ

3.5 โครงสร้างสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7

ภาพที่ 3.1 โครงสร้าง สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7

3.6 อัตรากำลังสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 มีอัตรากำลังบุคลากรทั้งสิ้น 47 คน ประกอบด้วยข้าราชการจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 31.91 ลูกจ้างประจำจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.26 พนักงานราชการจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 27.66 และพนักงานจ้างเหมาจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 (ตารางที่ 3.1)

ตารางที่ 3.1 อัตรากำลังสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7

ประเภทบุคลากร	อัตรากำลัง (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	15	31.91
ลูกจ้างประจำ	2	4.26
พนักงานราชการ	13	27.66
จ้างเหมาบริหาร	17	36.17
รวม	**47**	**100.00**

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7

3.7 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้วย McKinsey 7-S Framework

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน เพื่อหาจุดแข็ง และจุดอ่อนด้วยแนวคิด McKinsey 7-S Framework ประกอบด้วยปัจจัย 7 ด้าน คือ 1) Strategy (กลยุทธ์) 2) Structure (โครงสร้างขององค์กร) 3) System (ระบบการปฏิบัติงาน) 4) Staff (บุคลากร) 5) Skill (ทักษะ ความรู้ ความสามารถ) 6) Style (รูปแบบการบริหารจัดการ) และ 7) Shared Values (ค่านิยมร่วม)

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้วย McKinsey 7-s Framework

7-S Mckinsey	จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. Strategy (กลยุทธ์)		
2. Structure (โครงสร้าง)	- มีเศรษฐกิจการเกษตรอาสา (ศกอ.) และหน่วยงานภาคีในพื้นที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน - มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและกระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ	
3. Systems (ระบบ)	- มีรอบการรายงานข้อมูลและการติดตามผลที่ชัดเจน รวมถึงมีการบริหารงานแบบบูรณาการร่วมกับส่วนกลาง - มีการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ระบบการเงิน และระบบบริหารจัดการข้อมูลที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	- มีข้อจำกัดด้านยานพาหนะ - มีข้อจำกัดด้านงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงาน - ไม่มีการหมุนเวียนงาน ทำให้ความรู้กระจุกตัว งานขาดความต่อเนื่อง และเจ้าหน้าที่ไม่เข้าใจกระบวนการของหน่วยงานอื่น - ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลบางประเภทที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ได้อย่างครบถ้วน - ระบบฐานข้อมูลภายในและภายนอกยังไม่เชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ - การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรยังไม่เต็มศักยภาพ - การเผยแพร่และติดตามการนำผลงานวิจัยหรือข้อมูลไปใช้ประโยชน์ยังไม่เป็นระบบและไม่ครอบคลุมเพียงพอ
4. Shared Values (ค่านิยมร่วม)	- มีเครือข่ายความร่วมมือทั้งระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และส่วนกลาง	

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้วย McKinsey 7-S Framework (ต่อ)

7-S Mckinsey	จุดแข็ง	จุดอ่อน
5. Style (รูปแบบการบริหาร)		- มีช่องว่างระหว่างวัยของบุคลากร ส่งผลต่อการสื่อสารและการถ่ายทอดองค์ความรู้
6. Staff (พนักงาน)	- บุคลากรมีความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจการเกษตรและการวิเคราะห์ข้อมูล - สามารถทำงานหลากหลายภารกิจ มีความยืดหยุ่น และมีบุคลากรรุ่นใหม่ที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	- บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับภารกิจ - เจ้าหน้าที่รับผิดชอบหลายภารกิจ ทำให้มีเวลาในการวิเคราะห์เชิงลึกและพัฒนางานน้อยลง
7. Skills (ทักษะ)	- มีองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจการเกษตร สถิติการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภาครัฐและผู้ใช้ข้อมูล - ผลงานด้านสารสนเทศ การวิเคราะห์ และการวิจัยมีมาตรฐานและใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายได้	- ขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน - บุคลากรยังขาดทักษะด้าน Data Analytics, Big Data, AI และเครื่องมือวิเคราะห์สมัยใหม่

ตารางที่ 3.3 สรุปการวิเคราะห์ SWOT โดยเรียงจากลำดับคะแนน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

จุดแข็ง	จุดอ่อน
S1 มีเศรษฐกิจการเกษตรอาสา (ศกอ.) และหน่วยงานภาคีในพื้นที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน S2 มีองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจการเกษตร สถิติ การวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภาครัฐและผู้ใช้ข้อมูล S3 มีเครือข่ายความร่วมมือทั้งระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และส่วนกลาง S4 สามารถทำงานหลากหลายภารกิจ มีความยืดหยุ่น และมีบุคลากรรุ่นใหม่ที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล S5 ผลงานด้านสารสนเทศ การวิเคราะห์ และการวิจัยมีมาตรฐานและสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายได้ S6 มีรอบการรายงานข้อมูลและการติดตามผลที่ชัดเจน รวมถึงมีการบริหารงานแบบบูรณาการร่วมกับส่วนกลาง S7 บุคลากรมีความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจการเกษตรและการวิเคราะห์ข้อมูล S8 มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและกระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ S9 มีการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ระบบการเงิน และระบบบริหารจัดการข้อมูลที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	W1 ระบบฐานข้อมูลภายในและภายนอกยังไม่เชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน W2 บุคลากรยังขาดทักษะด้าน Data Analytics, Big Data, AI และเครื่องมือวิเคราะห์สมัยใหม่ W3 การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรยังไม่เต็มศักยภาพ W4 บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับภารกิจ W5 เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบหลายภารกิจพร้อมกัน ทำให้มีเวลาในการวิเคราะห์เชิงลึกและพัฒนางานน้อยลง W6 ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลบางประเภทที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ได้อย่างครบถ้วน W7 ไม่มีการหมุนเวียนงานหน้างาน ทำให้ความรู้และประสบการณ์จะกระจุกตัวอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เมื่อเจ้าหน้าที่ย้าย เกษียณ หรือลาออก อาจทำให้งานสะดุดหรือขาดความต่อเนื่อง , เจ้าหน้าที่คนอื่นไม่เข้าใจกระบวนการทำงานของหน่วยงานอื่น, บุคลากรคุ้นชินกับ W8 มีช่องว่างระหว่างวัยของบุคลากร ส่งผลต่อการสื่อสารและการถ่ายทอดองค์ความรู้ W9 ขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน W10 มีข้อจำกัดด้านยานพาหนะ W11 การเผยแพร่และติดตามการนำผลงานวิจัยหรือข้อมูลไปใช้ประโยชน์ยังไม่เป็นระบบและไม่ครอบคลุมเพียงพอ W12 มีข้อจำกัดด้านงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงาน

2) วิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ด้วยแนวคิด STEEP Analysis

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก เพื่อหาโอกาส และอุปสรรค ด้วยแนวคิด STEEP Analysis ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน คือ 1) Social (สังคม) 2) Technological (เทคโนโลยี) 3) Economic (เศรษฐกิจ) 4) Environmental (สิ่งแวดล้อม/นิเวศวิทยา) และ 5) Political (การเมือง นโยบาย)

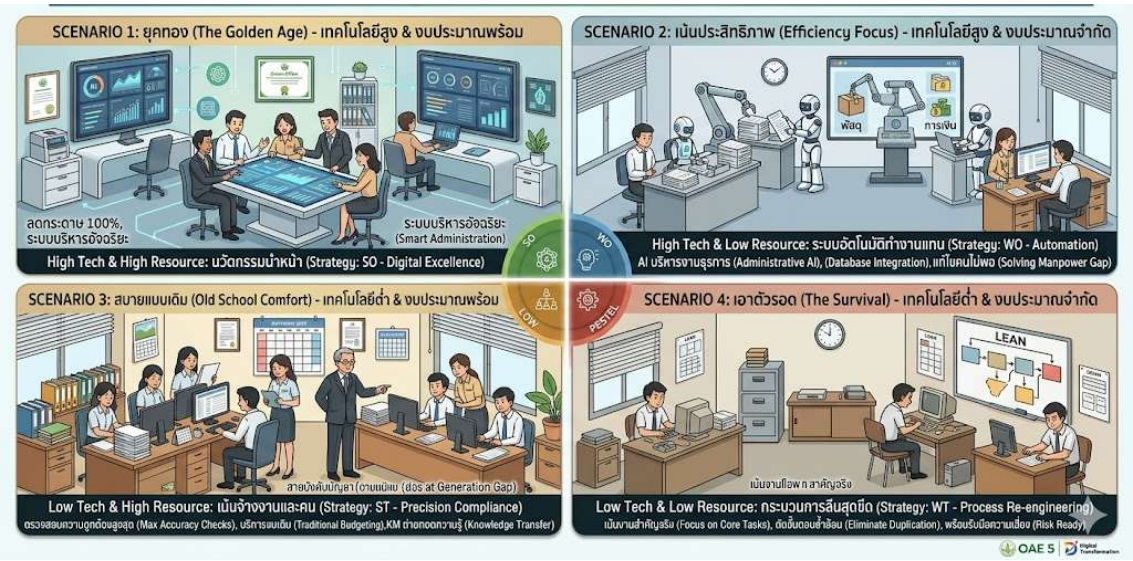
ตารางที่ 3.4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ด้วยแนวคิด STEEP Analysis

STEEP Analysis	โอกาส	อุปสรรค
1. Social (สังคม)	- มีโอกาสสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน เพื่อพัฒนาฐานข้อมูล งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการเกษตร	- สังคมเกษตรกรสูงวัยและการขาดแคลนบุคลากรทดแทนในอนาคต อาจส่งผลต่อการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามและการถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในองค์กร
2. Technological (เทคโนโลยี)	- เทคโนโลยี Big Data, AI, GIS, Remote Sensing และ Cloud Computing ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ วิเคราะห์ และพยากรณ์ข้อมูลทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรยุคดิจิทัล	- การพึ่งพาระบบดิจิทัลมากขึ้นทำให้องค์กรเผชิญความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงความเสี่ยงจากการใช้ AI ที่อาจเกิดความคลาดเคลื่อนหรืออคติของข้อมูล
3. Economic (เศรษฐกิจ)	- ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้บริหารในระดับพื้นที่มีความต้องการข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรที่ถูกต้อง ทันสมัย และเชิงพื้นที่มากขึ้น เพื่อใช้ประกอบการกำหนดนโยบายและการลงทุน	
4. Environmental (สิ่งแวดล้อม/นิเวศวิทยา)		- ภัยธรรมชาติ สภาพอากาศที่แปรปรวน และความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ส่งผลต่อภาคการเกษตร ทำให้การคาดการณ์และวิเคราะห์สถานการณ์มีความซับซ้อนมากขึ้น
5. Political (การเมือง นโยบาย)	- นโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ การขับเคลื่อนเกษตรมูลค่าสูง และการส่งเสริม Smart Agriculture ทำให้บทบาทของ สศท.7 ในฐานะหน่วยงานด้านข้อมูลและการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเกษตรมีความสำคัญเพิ่มขึ้น - ความสำคัญของประเด็น Green Economy, Carbon Neutrality และการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ทำให้ความต้องการข้อมูลและการวิเคราะห์ด้านการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น	- กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และข้อกำหนดด้านความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล ส่งผลต่อการเข้าถึง การเชื่อมโยง และการเผยแพร่ข้อมูลทางการเกษตร - การเปลี่ยนแปลงนโยบายและทิศทางการพัฒนาของภาครัฐ รวมถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณ อาจส่งผลต่อความต่อเนื่องของแผนงานและการดำเนินงานในระยะยาว

ตารางที่ 3.5 สรุปการวิเคราะห์ SWOT โดยเรียงจากลำดับคะแนน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

โอกาส	อุปสรรค
O1 เทคโนโลยี Big Data, AI, GIS, Remote Sensing และ Cloud Computing ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ วิเคราะห์ และพยากรณ์ข้อมูลทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรยุคดิจิทัล O2 ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้บริหารในระดับพื้นที่มีความต้องการข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรที่ถูกต้อง ทันสมัย และเชิงพื้นที่มากขึ้น เพื่อใช้ประกอบการกำหนดนโยบายและการลงทุน O3 มีโอกาสสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน เพื่อพัฒนาฐานข้อมูล งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการเกษตร O4 นโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ การขับเคลื่อนเกษตรมูลค่าสูง และการส่งเสริม Smart Agriculture ทำให้บทบาทของ สศท.7 ในฐานะหน่วยงานด้านข้อมูลและการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเกษตรมีความสำคัญเพิ่มขึ้น O5 ความสำคัญของประเด็น Green Economy, Carbon Neutrality และการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ทำให้ความต้องการข้อมูลและการวิเคราะห์ด้านการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น	T1 กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และข้อกำหนดด้านความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล ส่งผลต่อการเข้าถึง การเชื่อมโยง และการเผยแพร่ข้อมูลทางการเกษตร T2 การพึ่งพาระบบดิจิทัลมากขึ้นทำให้องค์กรเผชิญความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงความเสี่ยงจากการใช้ AI ที่อาจเกิดความคลาดเคลื่อนหรืออคติของข้อมูล T3 การเปลี่ยนแปลงนโยบายและทิศทางการพัฒนาของภาครัฐ รวมถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณ อาจส่งผลต่อความต่อเนื่องของแผนงานและการดำเนินงานในระยะยาว T4 สังคมเกษตรกรสูงวัยและการขาดแคลนบุคลากรทดแทนในอนาคต อาจส่งผลต่อการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามและการถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในองค์กร T5 ภัยธรรมชาติ สภาพอากาศที่แปรปรวน และความผันผวนของเศรษฐกิจโลกส่งผลต่อภาคการเกษตร ทำให้การคาดการณ์และวิเคราะห์สถานการณ์มีความซับซ้อนมากขึ้น

3.8 การมองอนาคต ด้วยการวิเคราะห์ 4 ฉากทัศน์

ภาพที่ 3.2 การมองอนาคต ด้วยการวิเคราะห์ 4 ฉากทัศน์

3.9 สรุปฉากทัศน์ที่เลือกเพื่อจัดทำกลยุทธ์

ภาพที่ 3.3 ฉากทัศน์ที่เลือกเพื่อจัดทำกลยุทธ์

3.10 การวิเคราะห์ SWOT Analysis

จากผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis สามารถนาไปสังเคราะห์และสรุปเชื่อมโยงกับการกำหนด TOWS Matrix ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.6 TOWS Matrix

Internal Factor	Internal Strengths (S) S1 มีเศรษฐกิจการเกษตรอาสา (ศกอ.) และหน่วยงานภาคีในพื้นที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงาน S2 มีองค์ความรู้ด้านเศรษฐกิจการเกษตร สถิติ การวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานภาครัฐและผู้ใช้ข้อมูล S3 มีเครือข่ายความร่วมมือทั้งระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และส่วนกลาง S4 สามารถทำงานหลากหลายภารกิจ มีความยืดหยุ่น และมีบุคลากรรุ่นใหม่ที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล S5 ผลงานด้านสารสนเทศ การวิเคราะห์ และการวิจัยมีมาตรฐานและสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายได้ S6 มีรอบการรายงานข้อมูลและการติดตามผลที่ชัดเจน รวมถึงมีการบริหารงานแบบบูรณาการร่วมกับส่วนกลาง S7 บุคลากรมีความรู้พื้นฐานด้านเศรษฐกิจการเกษตรและการวิเคราะห์ข้อมูล S8 มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและกระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ S9 มีการใช้ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ระบบการเงิน และระบบบริหารจัดการข้อมูลที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน	Internal Weaknesses (W) W1 ระบบฐานข้อมูลภายในและภายนอกยังไม่เชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์ ส่งผลให้เกิดความซ้ำซ้อนในการทำงาน W2 บุคลากรยังขาดทักษะด้าน Data Analytics, Big Data, AI และเครื่องมือวิเคราะห์สมัยใหม่ W3 การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรยังไม่เต็มศักยภาพ W4 บุคลากรมีจำนวนไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับภารกิจ W5 เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบหลายภารกิจพร้อมกัน ทำให้มีเวลาในการวิเคราะห์เชิงลึกและพัฒนางานน้อยลง W6 ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลบางประเภทที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ได้อย่างครบถ้วน W7 ไม่มีการหมุนเวียนงานหน้างาน ทำให้ความรู้และประสบการณ์จะกระจุกตัวอยู่กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เมื่อเจ้าหน้าที่ย้าย เกษียณ หรือลาออก อาจทำให้งานสะดุดหรือขาดความต่อเนื่อง, เจ้าหน้าที่คนอื่นไม่เข้าใจกระบวนการทำงานของหน่วยงานอื่น, บุคลากรคุ้นชินกับ W8 มีช่องว่างระหว่างวัยของบุคลากร ส่งผลต่อการสื่อสารและการถ่ายทอดองค์ความรู้ W9 ขาดผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน W10 มีข้อจำกัดด้านยานพาหนะ W11 การเผยแพร่และติดตามการนำผลงานวิจัยหรือข้อมูลไปใช้ประโยชน์ยังไม่เป็นระบบและไม่ครอบคลุมเพียงพอ W12 มีข้อจำกัดด้านงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงาน
External Factor	**SO Strategies (กลยุทธ์เชิงรุก)**	**WO Strategies (กลยุทธ์เชิงแก้ไข)**
External Opportunities (O) O1 เทคโนโลยี Big Data, AI, GIS, Remote Sensing และ Cloud Computing ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บ วิเคราะห์ และพยากรณ์ข้อมูลทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรยุคดิจิทัล	S2 S3 S5 O2 O3 O4 ยกระดับการเป็นศูนย์กลางข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรเชิงพื้นที่ โดยพัฒนางานวิจัยและสารสนเทศที่ตอบสนองนโยบายเกษตรมูลค่าสูงและ Smart Agriculture S1 S3 O3 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และเศรษฐกิจการเกษตรอาสา เพื่อพัฒนาฐานข้อมูล งานวิจัย และนวัตกรรมร่วมกัน	W1 W6 O1 O3 พัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลร่วมกับหน่วยงานภาคีโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและความร่วมมือภายนอก เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มการเข้าถึงข้อมูล W2 W3 O1 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้าน Data Analytics, Big Data, AI และเครื่องมือวิเคราะห์สมัยใหม่ เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัล W9 O3 สร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญและความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและหน่วยงานวิชาการ เพื่อเสริมองค์ความรู้เฉพาะด้าน

O2 ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้บริหารในระดับพื้นที่มีความต้องการข้อมูลเศรษฐกิจการเกษตรที่ถูกต้อง ทันสมัย และเชิงพื้นที่มากขึ้น เพื่อใช้ประกอบการกำหนดนโยบายและการลงทุน O3 มีโอกาสสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน เพื่อพัฒนาฐานข้อมูล งานวิจัย และนวัตกรรมด้านการเกษตร O4 นโยบายการพัฒนาเชิงพื้นที่ การขับเคลื่อนเกษตรมูลค่าสูง และการส่งเสริม Smart Agriculture ทำให้บทบาทของ สศท.7 ในฐานะหน่วยงานด้านข้อมูลและการวิเคราะห์เศรษฐกิจการเกษตรมีความสำคัญเพิ่มขึ้น O5 ความสำคัญของประเด็น Green Economy, Carbon Neutrality และการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ทำให้ความต้องการข้อมูลและการวิเคราะห์ด้านการเกษตรเพิ่มสูงขึ้น	S4 S7 S9 O1 ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ Big Data, AI, GIS, Remote Sensing และ Cloud Computing เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวิเคราะห์ข้อมูลและการบริหารจัดการองค์กร S5 S6 O5 พัฒนาระบบติดตาม วิเคราะห์ และคาดการณ์ผลกระทบด้าน Green Economy, Carbon Neutrality และภัยพิบัติ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย	W11 O2 O5 พัฒนาระบบเผยแพร่ ติดตาม และประเมินผลการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและข้อมูลให้ครอบคลุมผู้ใช้ทุกภาคส่วน W4 W5 W12 O3 O4 บูรณาการการดำเนินงานและใช้เครือข่ายภาคีสนับสนุนการปฏิบัติงาน เพื่อบรรเทาข้อจำกัดด้านบุคลากรและงบประมาณ
	ST Strategies (กลยุทธ์เชิงป้องกัน)	**WT Strategies (กลยุทธ์เชิงรับ)**
External Threats (T) T1 กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA) และข้อกำหนดด้านความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล ส่งผลต่อการเข้าถึง การเชื่อมโยง และการเผยแพร่ข้อมูลทางการเกษตร T2 การพึ่งพาระบบดิจิทัลมากขึ้นทำให้องค์กรเผชิญความเสี่ยงด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงความเสี่ยงจากการใช้ AI ที่อาจเกิดความคลาดเคลื่อนหรืออคติของข้อมูล T3 การเปลี่ยนแปลงนโยบายและทิศทางการพัฒนาของภาครัฐ รวมถึงข้อจำกัดด้านงบประมาณ อาจส่งผลต่อความต่อเนื่องของแผนงานและการดำเนินงานในระยะยาว T4 สังคมเกษตรกรสูงวัยและการขาดแคลนบุคลากรทดแทนในอนาคต อาจส่งผลต่อการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามและการถ่ายทอดองค์ความรู้ภายในองค์กร T5 ภัยธรรมชาติ สภาพอากาศที่แปรปรวน และความผันผวนของเศรษฐกิจโลกส่งผลต่อภาคการเกษตร ทำให้การคาดการณ์และวิเคราะห์สถานการณ์มีความซับซ้อนมากขึ้น	S2 S5 S8 T1 พัฒนามาตรฐานการบริหารจัดการข้อมูลให้สอดคล้องกับ PDPA และข้อกำหนดด้านความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล S4 S9 T2 ยกระดับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และกำกับการใช้ AI อย่างเหมาะสม โดยใช้ระบบดิจิทัลและบุคลากรที่มีทักษะด้านเทคโนโลยี S3 S6 T3 สร้างความยืดหยุ่นของแผนงานและความร่วมมือกับเครือข่ายเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายและข้อจำกัดด้านงบประมาณ S1 S3 T4 ใช้เครือข่ายเศรษฐกิจการเกษตรอาสาและภาคีในพื้นที่สนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลภาคสนามและถ่ายทอดองค์ความรู้ S2 S5 T5 พัฒนาระบบวิเคราะห์และพยากรณ์สถานการณ์ภาคเกษตรเพื่อรองรับความผันผวนจากภัยธรรมชาติและเศรษฐกิจโลก	W1 W6 T1 จัดทำมาตรฐานการบริหารจัดการข้อมูล การกำหนดสิทธิ์การเข้าถึง และการเชื่อมโยงข้อมูลให้สอดคล้องกับ PDPA W2 W3 T2 พัฒนาทักษะด้าน Cybersecurity และ AI Governance รวมทั้งกำหนดแนวปฏิบัติในการใช้ AI อย่างเหมาะสม W4 W5, W12 T3 ปรับปรุงกระบวนการทำงาน จัดลำดับความสำคัญของภารกิจ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร เพื่อรองรับข้อจำกัดด้านบุคลากรและงบประมาณ W7 W8 T4 จัดทำระบบบริหารจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) การหมุนเวียนงาน และแผนสืบทอดตำแหน่ง เพื่อลดผลกระทบจากการเกษียณและการขาดแคลนบุคลากร W10 W12 T5 พัฒนาแผนบริหารความต่อเนื่องขององค์กร (Business Continuity Plan: BCP) และแผนบริหารความเสี่ยง เพื่อรองรับภัยพิบัติและสถานการณ์ฉุกเฉิน

ส่วนที่ 4
แผนปฏิบัติราชการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 7 ระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2569 – 2570)

4.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

องค์กรที่เป็นศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศการเกษตรระดับพื้นที่ ที่แม่นยำ รวดเร็ว น่าเชื่อถือ ด้วยดิจิทัล และเครือข่าย

4.2 พันธกิจ (Mission)

1) ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำและเผยแพร่ข้อมูล สารสนเทศการเกษตรของพื้นที่ที่รับผิดชอบ

2) ศึกษา วิเคราะห์ ความเชื่อมโยง และความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรในระดับภูมิภาค รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนงานและโครงการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่

3) ศึกษา วิเคราะห์ และรายงานผลการติดตาม และผลการประเมินความสำเร็จ และผลกระทบของ การดำเนินงานตามมาตรการแผนงานโครงการต่าง ๆ ของพื้นที่ที่รับผิดชอบ

4) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เศรษฐกิจการเกษตรที่สำคัญในระดับพื้นที่ที่รับผิดชอบ

4.3 เป้าประสงค์ (Goals)

1) เป็นศูนย์กลางข้อมูล สารสนเทศการเกษตรของจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับ และนำไปใช้ประโยชน์

2) แผนพัฒนาการเกษตร และภาวะเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เป็นที่ยอมรับในการนำไปเป็นกรอบในการจัดทำแผนงานและโครงการ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) งานวิจัย งานประเมินผล และการศึกษาวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจการเกษตร เป็นที่ยอมรับและนำไปใช้ประโยชน์

4) บุคลากรมีขีดความสามารถ ทักษะ องค์ความรู้ และความเชี่ยวชาญในด้านเศรษฐกิจการเกษตร

4.4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

1) สารสนเทศการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 100

2) แผนงาน/โครงการในแผนปฏิบัติราชการของ สศท7. ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3) การประเมินความพึงพอใจของบุคลากรอยู่ในระดับไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80

4) จำนวนสินค้าเกษตรที่ใช้กระบวนการวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์เจาะลึกระดับพื้นที่ถูกนำไปเผยแพร่ ไม่น้อยกว่าปีละ 2 สินค้า

4.5 ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดทำ และการนำไปใช้ประโยชน์ของข้อมูลสารสนเทศการเกษตร แผนพัฒนาการเกษตร งานวิจัย และงานประเมินผล ด้วยดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ สร้างโอกาส สร้างเครือข่าย และความเสมอภาคในภาคเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาองค์กร และศักยภาพบุคลากร

ประเด็นการพัฒนาที่ 1
เพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดทำ และการนำไปใช้ประโยชน์ของข้อมูลสารสนเทศการเกษตร แผนพัฒนาการเกษตร งานวิจัย และงานประเมินผล ด้วยดิจิทัล

เป้าหมาย

ข้อมูลสารสนเทศการเกษตร แผนปฏิบัติการและมาตรการทางการเกษตร งานวิจัยและประเมินผล นำไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตร

ตัวชี้วัด

1. ระดับความสำเร็จของการจัดทำข้อมูลสารสนเทศที่แล้วเสร็จตามแผนที่กำหนด
2. ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ ที่แล้วเสร็จตามแผนที่กำหนด
3. ระดับความสำเร็จของงานวิจัย และประเมินผล จังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ แล้วเสร็จตามแผนที่กำหนด
4. จำนวนผลงานด้านข้อมูลสารสนเทศ ยุทธศาสตร์การพัฒนา และมาตรการ งานวิจัยและประเมินผลทางการเกษตรที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนำไปสู่การปฏิบัติ 1 ผลงานต่อปี

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในพื้นที่อย่างเป็นระบบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการ เพิ่มประสิทธิภาพในการนำไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง

<u>แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</u>

1) จัดทำคู่มือ/แนวทางการจัดทำข้อมูลสารสนเทศการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม
2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศสินค้าเกษตรที่สำคัญ อย่างครบถ้วน โดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม
3) จัดทำข้อมูลเอกภาพสินค้าเกษตรที่สำคัญร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
4) สนับสนุนข้อมูลสารสนเทศการเกษตร ให้คำปรึกษากับผู้เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร และผู้สนใจผ่านช่องทางต่าง ๆ
5) แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดทำข้อมูลสารสนเทศการเกษตรกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6) เผยแพร่ข้อมูล/ผลงาน และนำไปใช้ประโยชน์ ผ่านช่องทางต่างๆ

2. พัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร มาตรการ แผนงาน และโครงการบูรณาการทางการเกษตร ในพื้นที่อย่างเป็นระบบ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการนำไปใช้ประโยชน์ อย่างต่อเนื่อง

<u>แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</u>

1) จัดทำคู่มือ/แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตร
2) จัดทำแผนพัฒนาการเกษตร มาตรการ แผนงาน และโครงการบูรณาการทางการเกษตรอย่างครบถ้วน โดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3) สนับสนุนข้อมูลวิชาการ ให้คำปรึกษากับผู้เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร และผู้สนใจ
4) เผยแพร่ข้อมูล/ผลงาน และนำไปใช้ประโยชน์ ผ่านช่องทางต่างๆ

3. พัฒนาการจัดทำงานวิจัยและประเมินผล รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการนำไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง

แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม

1) จัดทำคู่มือ/แนวทางการจัดทำงานวิจัย และประเมินผล

2) จัดทำแผนการจัดทำงานด้านวิจัย และประเมินผล เพื่อให้เกิดประโยชน์ ตรงกับความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

3) สนับสนุนข้อมูลวิชาการ ให้คำปรึกษากับผู้เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน เกษตรกร และผู้สนใจ

4) เผยแพร่ข้อมูล/ผลงาน และนำไปใช้ประโยชน์ ผ่านช่องทางต่างๆ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2
สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพ สร้างโอกาส สร้างเครือข่าย และความเสมอภาคในภาคเกษตร

เป้าหมาย

พัฒนาศักยภาพ สร้างโอกาส ความเสมอภาค และขีดความสามารถของเกษตรกร และผู้ให้บริการทางการเกษตร (เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร)

ตัวชี้วัด

1. จำนวนข้อเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ สร้างโอกาส และเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร 1 แนวทางต่อปี

2. จำนวนผลงานวิชาการที่นำไปเผยแพร่ และนำไปใช้ประโยชน์ 1 ผลงานต่อปี

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัย และติดตามประเมินผลที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในพื้นที่ อย่างมีประสิทธิภาพ

<u>แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</u>

1) โครงการพัฒนาวิจัยด้านเศรษฐกิจการเกษตรเพื่อพัฒนาศักยภาพ สร้างโอกาส และเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร

2) ติดตามประเมินผลโครงการสำคัญระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพื่อรับทราบปัญหาอุปสรรค และมี แนวทางแก้ไข ให้เกิดผลเป็นรูปธรรม

2. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล/ผลงาน และนำไปใช้ประโยชน์

<u>แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</u>

1) การพัฒนาคุณภาพการให้บริการข้อมูลผ่านช่องทางต่างๆ เพิ่มช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลให้มากขึ้น

2) เผยแพร่ข้อมูล/ผลงาน และนำไปใช้ประโยชน์ผ่านช่องทางต่าง ๆ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3
พัฒนาองค์กร และศักยภาพบุคลากร

เป้าหมาย

พัฒนาองค์กรให้มีความคล่องตัว ทันสมัย และบุคลากรมีศักยภาพ มีความผูกพันและมีส่วนร่วมกับองค์กร

ตัวชี้วัด

1. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ร้อยละ 100 ในระยะเวลา 5 ปี
2. ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อองค์กรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ต่อปี
3. จำนวนกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์และแรงจูงใจในการทำงานอย่างมีความสุข จำนวน 5 กิจกรรม ต่อ 5 ปี
4. กระบวนงานและการบริการที่ปรับเปลี่ยนมาใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้น จำนวน 3 ระบบ ต่อ 5 ปี

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการบริหารจัดการองค์กรและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ

<u>แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</u>

1) โครงการพัฒนาบริหารทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะตามภารกิจ พัฒนาทักษะ และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการปฏิบัติงาน

2) โครงการพัฒนาบริหารจัดการภายในองค์กร เพื่อให้บรรลุตามภารกิจขององค์กร (จัดทำแผนบริหารความเสี่ยง/แผนควบคุมภายใน)

3) โครงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร

4) นำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในกระบวนงานและการบริการขององค์กร

2. พัฒนาการจัดทำงานบริหารทั่วไป รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการนำไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง

<u>แผนงาน/โครงการ/กิจกรรม</u>

1) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านบริหารทั่วไป

2) จัดทำแผนพัฒนางานด้านบริหารทั่วไป ครอบคลุมงานสารบรรณ งานการเงิน งานบัญชี งานพัสดุ งานทรัพยากรบุคคล และงานอาคารสถานที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและสนับสนุนภารกิจของสำนักงาน

3) พัฒนาระบบการให้บริการและให้คำปรึกษาด้านบริหารทั่วไปแก่บุคลากรภายในองค์กร รวมทั้งส่งเสริมการใช้ระบบดิจิทัลในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการสำนักงาน

4) ติดตาม ประเมินผล และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบบริหารจัดการภายในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง